

„Mahjas Deefa“

Literariskais Prelikums.

№ 36. Trešdeena, 28. augustā. 1896.

Regaifs.*

Drama piecus zehleenus, No A. N. Dstrowfka.

Latviski attehojots Lejas-Kruhminsč. Nimī urdiur uidiom

Personas:

Sāwels Brodšjemitšs Didsjs, tirgotajs, eewehrojama persona pilsehtā.

Borisš Grigorjemitšs, wina brastā dehls, isglibhots jauneklts.

Marsa Ignātjewa Rabānowa, bagata tirgotaja, atraitne.

Lichons Iwanitšs Rabānows, tās dehls.

Katrina, wina seelwa.

Barwāra, Lichona mahsa.

Rufigns, pilsonis, pulstentaistajs-paschmahjeklts.

Iwāns Kudrāšs, Ditoja kontortists.

Sčaplins, pilsonis.

Fellušča, swichtjeknerze.

Glāšča, Rabanowas deenastneezje.

Pirmais

Drais pilsonis.

Treščais

Rahba seeweete. Noteel: Kakinowas pilsehtā us Wolgas krasta, wafarā.

Beza kundse, pusahrpahrtiga, diwu sulainu parwabibā.

Raudis.

Noteel: Kakinowas pilsehtā us Wolgas krasta, wafarā.

NB. Starp III. un IV. zehleenu paet 10 deenas.

*) A. N. Dstrowfka luga „Regaifs“ peeslaitama pee koshakeem dramatisšās literaturās seedeem. Par wīnu eewehrojamakee Kreewu un zittauru kritiki Isteiufšees loti atšunigi. Kreewu publiktā ta eemanttozufe leelisku peerifšānu. Aiti Latweešču prese pee gabijeneem par wīnu wīfai atšunigi un jušhmīgi isfajizufees. Tā peemechram „Deenas Lapa“ 1893. g. Nr. 110 par wīnu raksta felošchi: „Kā mums sino, tad pašiškamā Kreewu dramaturga A. N. Dstrowfka slowenalo dramu: „Regaifs“ („Iposa“) Lejas-Kruhmina lungs patlaban nobeldšis tullot Latweešču walodā. No Dstrowfka daubšajām lugām mums druktā lihsš fšim isnašlufe. tilai

Virmais zheleens.

Statuwe: Pilsetas dahrs uf Wolgas augstā krašta; aif Wolgas zeema laukstats. Uf flatuwes divi foli un dāšči kruhmu puduri.

1. flats.

Kufiginš (fehš uf fola un luštojas uf upi), Kudraščš un Šapfkinš (pastaigajas).

Kufiginš (dseeb). „Starp sašām lejam, lihdsenām, tur weentuls ofols stahw . . .“ (Nobeids dseebat.) Burwiba, jafaka pateesiba, tihra burwiba! Kudraščš! Lušt, brahliit manu, jau peezdesmit gadu es it deenas flatos uf Wolgu un wehl newaru deesgan noflatitees!

Kudraščš. Kadeht?

Kufiginš. Nets flats! Krahsčnumš! Wiša firds preezajas.

Kudraščš. Ej nu ej!

Kufiginš. Lihgsmiba! Bet tu: „ej nu ej!“ Laikam apstulbuschi, jeb ari nenojehdsat, kahdā krahsčnumā daba tehrpta.

Kudraščš. Nu, ja, ko nu ar temi runat! Temi jau pasihstam tā mahzitu wihru, kimiti . . .

Kufiginš. Mekaniki, pašmahzelli-mekaniki.

Kudraščš. Wišs weens. (Kufums.)

Kufiginš (rabda tulises). Paslataes jel, brahl Kudraščš, kas tur tā plahtas rofam pa gaisu?

Kudraščš. Tas tur? Tas — Difojs, brahta dehlu lamā!

Kufiginš. Lušt, fur atradis weetu!

weena: „Pašču laubis — gan islihgšim!“ Berams, ka ir „Negaišs“, weens no Dstrowsta labateem darbeem, drihsumā tiks pasihstams plaščakai publikai. Latweešču leelāšām flatuwem Riga, Belgawā, Keepajā, Kulbigā, Lutumā, Behfis, Balmeerā, B.etalpā, Bez-Beebalgā un dāščām žitām ir fchi luga deesgan weegli israhdama.“

Un kahdā žitā reišā Dstrowsta lugu „Negaišs“ israhdot weetjā Kreemu teatri tā fawā 1893. gada 254. numurā starp žitu raksta: „Kreemu teatri israhdija Dstrowsta eewehprojamato dramu „Pehrkonā negaišs“ (Ipoza). Dstrowsta dramas peewell klauštaju netit ween zaur fawu dabigumu, bet ari jo leelakā mehrā zaur fawu demokratisko raksturu. Te es nedomaju wahredu demokratisks politiskā, bet fadsihmes, nosihmē. Wišam uspuhstam, netreemam, kas loti bešči faihšits ar bagatibu, winšč stahda pretim weenkahrschibu, firsnibu. Bežo patrialkalisko erasčū aishstahwetaja ir bagatā žirgotaja Rabanowa, winas mahjat wajaga, pež winas domam, pamatotees uf bailem, ta to neisprot, kad winas dehls faka, la peeteelot, ja fewa wihru miblelot. Winas wedeka, usaugufe břihwōšs apstahkōšs, newar eedšihwotees fchai w hrošibas mahjā. Šahs mahjas nospeestais gars ir ari par eemestu, ta wina eemihlē žitu. Dstrowstis ir teizami pratš tehlot eelšč-žo žihniyu, kuru islaro Katrina. Beigās Rabanowa rehš, ta winas domas bijuščas pareijas, la bailem wajag' faturet wifu mahju kahritibā, bet pateesi ā fahs paščas bailes, fchis nospeestais gars, kuzā usaudšis Rabanowas dehls, kuzā eefloga, la kapā ari wina jaunjo fewu, weh pee tāš katastrofas, kahra fchai dramā atrisinojas. Sawehlas tikai, lai ar to ari muhšu teatra publika dabutu cepasihtees.“

Genehrojot lugas kreemumu, tā ari wišpahrti labās atskaušmes par to, jazer, ta ari gen- „M. W.“ lastiatai to ar atšlinibu apšweits. Tulltojaš.

Rudraſchs. Winam wiſur meeta. Waj winam no tahda jabaidas? Kritis winam Boris Grigorjewitschs pa ſobam, tad, luht, to ari jahda!

Schapkins. Tahda ſchendetaja, tahds muſſu Sawels Profoffjewitschs, wari ar uguni meklet! Tihri par neto žilweku purina.

Rudraſchs. Nepanesams muſchiks!

Schapkins. Nu, Rabanowa nema, naw labata!

Rudraſchs. Ta taſ, ja ne wairaf, wiſu ſem deewbijibas apſega, bet ſchis — ka no lehdes paſpruzis žuns!

Schapkins. Naw neweena, kaſ peewalda, tad jau, luht, wiſch i rej!

Rudraſchs. Waj mums tahdu ſehnu no manas fugas, žitadi gan winu atradinatum no nefaunibas.

Schapkins. Bet ko gan juhs eeſahstu?

Rudraſchs. Pabeedetum labi kreetni.

Schapkins. Nu, ka?

Rudraſchs. Ta ſchetrata, peezata kaut kur eelas ſtuhri parunatumees ar winu azi azi, gan tad paliktu mihtſis ka ſihds. Par muſſu mahſflu nepihſtetu neweenam i wahrda, tilai ſtaigadams paſchkeeletu uſ wiſam puſem.

Schapkins. Ne welti wiſch tewi gribeja nodot ſalbatos.

Rudraſchs. Ja — gribeja, bet nenodema; ta tad taſ tikpat ka nefas. Mani wiſch nenodos: wina deguns juht, ka es ſawu galwину lehti nepahrdofchu. Žuns wiſch gan breeſmigs, bet es protu ar winu iſdaritees.

Schapkins. Nu, nu?!

Rudraſchs. Kaſ tur par „nu, nu!“ Mani ſlawe par leeku reſgali; kalab wiſch mani tura? Redſams, eſnu tam nepezeefchams. Nu, protams, es wina ari nebihtos, labaki lai wiſch bihtas no manis!

Schapkins. Jaſaf, waj tad wiſch tewi nelama?

Rudraſchs. Ka nu beſ lamaſchanas! Wiſch beſ tam newar ne elpot. Bet es ari nepadodos: wiſch wahrdu — es deſmit preti; tad i noſplaujas un aiſeet ſawu zetu. Ne, ka wehrgs jau neſmilſteſchu wina preeſchâ!

Schapkins. Waj tew nu jadara pehz wina preeſchihmes! Labaki jau pazeeftees.

Rudraſchs. Nu, luht, ſche, ja tu til gudris, tad tu papreeſchu iſmahzi winu un tilai pehz tam ſahz muhs mahzit! Schehl, ka wina meitas puſaudſchds, naw neweenas peeauguſchas.

Schapkins. Kaſ tad buhtu?

Rudraſchs. Es winu labi pamahzitu. — Es breeſmigi ſlihpetz uſ jauneem ſkuſeem!

(Dilojs un Boris parahdas. Kukigins nonem žepuri.)

Schapkins. (Rudraſcham.) Baeſſin pee malas: kaſ ſin, war wehl mums peefteetes. (Abi noet ſahnus.)

2. flats.

Bijuschee, Dikojs un Borifs.

Dikojs. Sintumu lahvit — waj atwilzees schurpu! Weltehdis! Kant jods temi parautu!

Borifs. Schodeen fwehtdeena, — to mahjas lai sadara!

Dikojs. Utrasi darbu, ja ween gribesi. Jau reisi no reisas esmu tem fazijis: „Ne-eedroschines tu man gaditees zeta!“ bet tu to neleezees ne sinot! Waj tad tem zitur weetas nawa? Kur tii tu ej, wisur tas preekscha la ehna. Tfu, tu pagans! Ko tu stahwi la stabs? Ar temi runa, waj ne?

Borifs. Es jau i klausos, to tad wehl lai daen!

Dikojs (nostlats Borifa). Ej pee kahka! Es ar temi i runat negreibu, ar tahdu jesuitu. (Nogreesdamees.) Tad ta spruhlis, — wisur pa kahjam! (Nostplaujas un aiseet.)

3. flats.

Bijuschee bef Dikoja. (Wehlat) Fekluscha.

Rufigin. Kas jums, kungs, par libelem ar wimu? Mehs nemaj nesaprotam, kas jums par patifschanu pee tahda dsihwot un klausitees wina pahtaras.

Borifs. Kas nu par patifschanu, Rufigin! Ne-esmu jau brihws zilweks.

Rufigin. Kas tad juhs speesch pee schahda nezilweka dsihwot, kungs, atkaujat man wazat? Ja warat, kungs, stahkat mums ari.

Borifs. Kalab ne? . . . Juhs taf pasinat muhsu wezmahmuku Anifisu Michailowonu?

Rufigin. Nu, la nu nepasiht!

Rudraschs. Ra nu nepasiht!

Borifs. Tehtiu mina, luht, talab ne-eeredseja, la tas bija prezejis muischneezi. Schi paicha eemesla deht tehtinsch ar mahwimu dsihwoja Maskawa. Mahmina runaja, la nemaj ne-esot warejusi aprast wihra dsimta, wimai wijs islizees tii sawadi, meschonigi.

Rufigin. Ra nu ne! Ko tur runat! Ar tahdeem zilwekeem, kungs, grahti aprastees.

Borifs. Audsinat wezaki Maskawa muhs audsinaja labi, muhsu laba neka neschehloja. Mani nodewa Tirdsneeziabas akademijsa, mahsu panfija, bet te abi peepeschi nomira toleras sehrga un mehs ar mahsu palitam weeni — sehrdeeni. Wehlat dabonam dsirdet, la ari wezmahmuka scheit mirusi un atstahjusi testamentu, lai tehwozis mums ismaksatu peenahkofehos mantas datu, tad buhsim pilngadeji, — tikai ar femischiu noteikumumu.

Rufigin. Ar tahdu gan, kungs?

Borifs. Ja mehs isturamees pret wimu padewigi un godbijigi.

Rufigin. Ar ziteem wahrdeem, kungs, juhs sawu mantojumu nelad neredjesat.

Boriss. Mi ne, tas wehl pahraf maf, Kufigin! Bapreefschu winsch ap mums issfraphesees, isschendesees, daschnebaschadi, pehz firbpatikas, bet tatschu galu galâ nedos ne grafcha, waj ari tâ — kaut kahdu ubaga dahwanu. Un pee tam wehl leelidamees stahstis, fa aif tibras schehlfirdibas dewis, fa i tas patz nepeenahzees.

Rudrafchs. Pee mums tirdsneeziâ, ta jau tahda mode. Zafaf, lai juhs buhtu pret winu nesin zif godbijigi, waj tad winam kahds war aifleeget fazit, fa juhs winu negodajat?

Boriss. Nu, sinams. Jau winsch i tagad daschfahrt standina: „Man pascham behrni, kalab lai atdodu naudu fweescheem? Zaur to es fawejeem daru netaisnibu.“

Kufigins. Nedsams, lungs, juhsu leeta stahw plahni.

Boriss. Buhtu es weens, tad wehl nefas! Es pamestu wisu un dotos fur kahjas nes. . . . Bet mahfas schehl. Winsch i to buhtu atwilziss schurpu, bet mahtes radi nelaida, atrastuija, fa flima. Kahda winai scheit dshwe buhtu, i eedomatees bresmigi!

Rudrafchs. Protams jau, protams. Waj gan wini apeeschanos peeprot?

Kufigins. Râ tad juhs pee wina dshwojat, lungs, kahdu weetu ispildai?

Boriss. Pateefbâ nefahdu: „Dshwo“, winsch arween nosafa, „pee manis, dari, fo pawehl, bet alga — zif patz nolemischi.“ Ar ziteem wahrdeem, pehz gada aprehkinatees, fa pascham patifsees.

Rudrafchs. Winam jau tahda mode. Pee mums neweens i pibkftet ne-eedroschinajas par algu, isgahna waj uf nebehdul! „Zu“, winsch teiz, „no kam sini, kas man padomâ? Waj gan tu manu firbi wari pasift? War notift, es kahdreif labâ prahâ dodu tem peezi tuhftoschus!“ Luhl, runâ tu nu ar winu! Nelaimo tika, fa winsch wehl ne reisi wisâ samâ muhschâ naw schahdâ labâ prahâ bijis.

Kufigins. Ko tur darit, lungs! Wajaga mehginat winam kaut fa istapt.

Boriss. Luhl, tâ jau ir ta leeta, fa nefahdi naw eespehjam. Winam i fawejee nefa nemar pa praham isdarit, fur nu wehl es!

Rudrafchs. Kas lai winam istop, ja jau wisa wina dshwe dibinata uf schendeschanos? Bet jau wisu wairaf deht tâs naudas: neweens aprehkins neiseet fweikâ bes kildam. Daschs gatams pat atteiktees no fama prastjuma, lai tiloi winsch norimtos. Un tad nelaimo, ja to no rihia kahds aifkaitina! Zauru, deenu ap wiseem bersejas.

Boriss. Krustmahte katru rihitu asaram kuhdsas: „Dautini, nefakaitinajat winu! Balodischi, neaisdodat winam dufmas!“

Rudrafchs. Kur tu nu issfargasees! Atufas uf turgus, — luhl, beigta leeta! Wisus semneekus isgahna. Dai waj par puswelti peedahwâ — bes isfleegschanas tâ fa tâ neschirfees. Un tâ tas eet zauru mihfu deenu.

Schaplin. Ar weenu mährdu: ihstis tara-wihrs!
Rudraschs. Un wehl tas par tara-wihru!

Boriss. Bet tad ta nelaine, tad wiinu salattina tahds zilwels, kuu wiinsch nedrihst nosunit; tad itai mahjneekem to zeest!

Rudraschs. Tehtini, tamu smeeklu, tad wiinu Wolgâ pahzetotees uf plosta hufars nosunijsa! Na, tam tif bija mute ihstâ weetâ!

Boriss. Bet breefmas, ta mahjneekem par to klahjäs! Weselas diwi nedelas pehz tam wisi slehpäs pa slehtim un behnineeem.

Rufigins (stas lullises). Kas tad tas? Waj laudis jau naht no wafara deenstalpojama?

(Statuwes dibenâ paect daschi basnijeni garam.)

Rudraschs. Nahj, Schaplin, eesim pastaigatees! Ko scheid peestahwesim? (Ahsweignajas; äbi aiseet).

Boriss. Ai, Rufigin, toti grubh man scheid dshiwot, newaru un newaru aprastees! Wist uf mani ta sawabi stasas, it ta es scheid buhtu leets, it ta wiinus trauzetu. Gan saprotu, ta wist tas muhsu paschu — Kreemijas-mahmu-linas, bet tatschu newaru peerast schejeenes apstahkteem.

Rufigins. Un i nepeeradifat nekad, kungs!

Boriss. Kadest ne?

Rufigins. Daunas eeraschas, kungs, muhsu pilsehtâ, toti launas! Pilsonds, kungs, juhs bei rupjibas, nejehdhibas un nabadsibas neta zita neredsefat. Un nekad mehjs, kungs, neislobifimees it schis tschaumalas, tadest ta godigi, waiga sweedrös strahdajot nekad nenopelnam wairat par deenischtu maifiti. Bet tam nauda, kungs, tas nopuhlas nabaga zilweku kalpinat uf beidsam, lai ar wiina grubhtajeem sweedreem fadshtu few arween wairat naudas. . . Sinat, ko juhju tehwozis, Sawels Prokofjewitschs, pilsehtas fogim atbilbeja? Pee foga, redsat, bija sentneezini sanahkschi schehlotees, ta wiinsch teem aisejot ne ar weenu godigi nesarehkinotees. Sogis nu nosata winam: „Klausees“, wiinsch teiz, „sarehlinees tu ar teem semneekem pa godam! Katru deenu mahjas man wirtsu ar fuhdsibam.“ Juhju tehwozis noglahsta foga lameest un runa: „Naw jau wehrtis, juhju zeeniba, man ar jums par tahdeem neekem runat! Daudj pee manis zilweku pa gadu darbâ. . . Juhjs jau nu sapratifat paschi: atrauju es wineem pa neeka pahris kapeitam no zilweta, man mas pamafam falafas tuhkstofchi. . . Wineem kapeita schâ waj ta — nekas, bet man — wesels kapitalinsch!“ Uht, ta pee mums eet, kungs! Un paschi sawâ starpâ, es jums safu, ta dshiw! Andeli weens otram norausch un ne tif daudj aif mantfabribas, ta aif staudibas. Naidojas, kidojas jits ar zitu; eelabina sawâs lepnajäs mahjäs peedsehruschus likumneekus, tahdus funktineekus, kungs, kureem naw ne zilweta lihdsibas, kui zilweta dabu jau isbsehruschu. Bet schee wineem par mas grascheem fazepj uf stempelpapira kaunprahhtigas tentas pret tuwateem. Un nu, kungs, wineem sahkas prahwo-schanäs un wilnoschanäs un mozibam naw gala. . . Prahwojas — prahwojas

ſchepat, i uſgubernu brauz, bet tur ſchos jau ſagaida walejam roſant. Runat weegli, bet iſdarit grehiti, tà ari ſche funktineeki wada ſchos un wada, ſpaida un groſa, bet wini par to wehl i ndpreezajas, tas tikai teem pa ſobanti. „Eſt, wini leelas, „gan labi iſtehrefchos, bet par to wini noehdiſchu lihds kreflam!“

[Eſt tihri gribeju to wiſu faſſandinat dſeefmâ. Borifs. Juhſ protat dſejot?

Kuligins. Tà pehz wezas modes, kungs. Palafijees tà pa druſkai Lomonofowu, Derſchawinu. Gudris wihrs bija ſchis Lomonofowſ, dabas pehtneeks . . . Bet patſ tatſchu ari no muhu ſemu kauſchu kahrtas.

Borifs. Buhitu jel ſadſejojuſchi! Tas buhiti interesants gabals.

Kuligins. Rà lai to eedroſchinajos, kungs? Ehdis ſemê, norihs dſihwu! Man jau i tapat, kungs, deesgan jazeefſch zaur ſawu mehli, bet newarû zitadi, mihlu kreetni iſtreektees. Duhf, wehl par mahju dſihwi, kungs, buhiti jums kaut to pahrfſtaſtijis, — tal lai tas paleef uſ kahdu zitu weli. Ari tur ſilee brihnumi to ſtaſtit!

[Kuligins. (Kelluſcha un kahdu ſewete nahf gar dibenu.)] Kuligins. Jelluſcha. Kahds krahſchnums, mihta, krahſchnums! Jankums neapraſtams! Dſihwojat jau tihrà Kanaana ſemê! Un tirgotaji — wiſi deembijigi tantini, dandſeem labdarijumeem — ar ſchehlſirdibu un odewibu puſchloti. Eſnu ar wiſu meerâ, mihta, meerâ — tà ſafot — lihds auſim. Par mihſu laipno uſkneſchanu Deewiſch toſ wehl wairaf apweltsi, bet jau it ſewiſchti Kabanowu namu. (Wiſet.)

Borifs. Kabanowus? Kuligins. Leelule, kungs! Ubagus-deedelneekus eh dina; bet paſchu mahj-neekus ehdi pagalam noſt. (Kluſums.) Kaut tif eſ, kungs, reiſ waretu atract ſlaweno perpetuam mobile — muhſchigo kuſtibas maſchinu!

Borifs. Ko tad juhs daritu? Kuligins. Kas par jautajumu, kungs! Ungti tatſchu ſola par to weſelu miljonu; eſ wiſu ſcho naudu iſleetotu ſadſihwê, nabaga kauſchu pabalſtam. Pilſoneem wajaga darba, bet tagad — roku gau netruhſt, tal naw nefa to ſtrahdat.

Borifs. Un juhs zerat iſgudrot perpetuum mobile? Kuligins. Pilmigi ween, kungs! Duhf, kaut tikai tagad waretu eedſihwotees naudinâ preeſch muduleem . . . Bet nu dſihwojat weſeli, kungs! (Steigſchus aiſet.)

4. ſtats.

Borifs (weens).

Borifs. Schehl, nudeen, wini uſtraukt no tuſſchajam eedomam! Kahds teizams zilwels! Sapno un ir laimigs. Bet man leelas, nolemts, nobeigt ſawu jauno dſihwitbu ſchini atmalâ. Jau tà ſtaigaju gluſchi tà pamiris, bet te wehl tahdas muſkibas leen galwâ. Duhf, kur ihſtais wihrs, — waj man tahdam leetam nodotees? Geſpoſtots, noſpeefts, bet te wehl tihri

aif negudribas domā eemihleetes! Un eefsch ka? Seeweete, ar kuru pat i parinatees nekad neifdofees. (Stufums.) Bet pee wisa ta — wina nian ne-eet un ne-eet if prahta, dari, fo fini! Ah, turpat jau wina naht! Naht ar wihru un, luhf, ari wihra-mahte lihdsi! Nu, waj es ne-efnu gekis, fo? Paluhri gar pakfchi un welzees mahjās (Uiseet.) (Turpmat wehl.)

Tschetri muduki.

Skije if Latweeschu etnografifās istahdes.

No A. Deglawā.

Apluhfoju istahde fugeezibas nodatu. Labpraht wehlejos eepafihtees tumafu ar muhsu fugeezibas wehsturi un gaitu, jo ta fā faka, pamasam, tāpat fā wifas Latweeschu leetas, attihstijusees no masa stahdina par luplu kotu. Skatijos istahditōs preefchmetōs, skatijos katalogā, muduki, kartis, rifas, sihmejumi, bet wifš tas wehl deefgan neapfihmeja, kur tas fahkums un kur tās beigās. Interesanti gan bija feno kurfemes fara fugu muduki no herzoga Jehkaba laiteem, feneja kurfemes fposchuma leezeneeft, bet tee jau warbuht nebija taifni paschu Latweeschu rofu darbs, — un pehz tam usnahza tumfchas deenas, kas ari muhsu fugeezibas wehsturi pahrrauza. Te eemeh-roju, fa katalogs aifrahda uf tschetreem fugu muduteem, weenu 100 gadus atpakal, otru peezeefmit, trescho peezeefmit un zeturto no lahda tagad buhweta fuga. Drihfi ari pamanu usrafstu: „fchee tschetri muduki pahrdodami par 1000 rbl.“, to lasu ari katalogā, tā tad pareift, tee paschi, kas tur mineti. Redsu tschetrus galduus, kuri nosihmē juhmalu un uf katra pa fugim, zits par zitu leelafi, un tee gan atronas wehl buhwē, gan teek laifti patlaban juhā. Bet neween paschi fugi, ari wihu apfahrtne redfama, mahjas, kofi, lahpas, juhās dfitums, wifš famehrigi pehz mehra pagatamōts. Te nu flaidri waram redset, fa no masa ar laitu isnahzis leelais, un ari ap darbu redfams leelais pulks masu figurinu abejada dfinnuma, katrs fawā gaitā, zehret, zel, greefch, eet, tifai walodas winām truhfki. Ja tās mahzetu runat, tā nodomaju, tad winas waretu mums dauds fo pastahstit, fo tas wifš te tumafu nosihmē un mehš par Latweeschu fugeezibas attihstibu warbuht dabutum ihstu, pateefu un dsihwu bildi.

Schis figurinas ari dabuja walodu. Geradās pats istahditajs, A. Ormana fungs, puzmuhfcha wihrs un juhās peekraftes tihps, un pasneefsa laipni par winām ifstaidrojūmus. Un neweeņa no winām nebija leefa, katrai pee kopiga darba bija faws nopeetns usdemums.

„Te luhf, fangi, pirmais fugis, fo preefch fimts gadeem muhsu tehwi eelaida uhdeni. Labi leela laiwa, — 40 pehdas garfch. Nu, nefas, — war usnemt mantas deefgan. Toreif wini pee buhwes planfas tā futinaja: apkrāhwa tās juhās mehfleem un lehja tam wirfū wahrofschu uhdeni. Bet tā

nu dabut eefschâ juhâ? Masafas Iainimas, tās war aifneft neschus, bet fur nu ehfu, lai gan bija stipri wihri toreif. Nu kad fatunajas fopefi — padoms ronas, — liks uf rulleem. Ismet juhâ divus enkurus un weenu wehl aifstiprina aif labi leela atmena, pee teem peeſeets urpis un bloka, zaur furu iswiltis strikis, kas pee fuga peeſtiprinats. Schis strikis nu tek zaur bloku pamihſchus, weens gals peeſtiprinats pee fuga, otram juhds fehwi preeſchâ, dsen to uf kraſta augſchâ, fugis metas pa rulleem jemê. Sinams, fa ar to ſpehku ween nepeeteef, japataifa maſa taſta, wihri, ſeemas un kas ween rofu war peeſift, palihds fehwei pee ſtrika. Wajaga tſikai tã eerihlot, fa wiſt war pee-eet, talab jau te uf kraſta eedſihts taſ pahlis; aiſmet aif ta ſtriki un ziti atkal pamihſchu wehl atpaſat. Get uf preeſchu, eet labi deefgan. Tſikai weenas leetas truhſti, newar ihſti to laifu noſinat, kad jaet aſaidã un palau-nadſi. Rihtds un wafards nu gan wehl war iſtift; tad noſin no deenas gaiſmas un puſdeenas noſlatas no faules. Tad tur kahds lungs „reiſodams“ apfahrt un wina darbds noſlatijees, ſcheem „uſriktejis“, tã ſchee war ſinat laifu. Luhl te fur taſ ofola zelms, te eedſichta nagla un tai wiſapfahrt ſtrihpas un zipari. Warens pulſtenis, nemaitaſees nekad. Tſikai wajag' faules deenas, apmahſuſchâ laikã taſ nefa nerahda. Tã, — un dabut wini dabus gan to fugi eefſchâ, bet tahti juhâ wini ar to nebrauks, — muhju tehweem bija ſinams mehrs, un kad par to dſitaku — ſtuhre atpaſat uf malu.“

„Te mani fungi, ta ir Freimana mahja Kolkã. Ir peeždeſmit gadu atpaſat. Birmajeem kugineeem brangi gahjis, brangi papelnijuschees, tadeht ſcho fugi taifa diwreif tiſ leelu, 80 pehdu garu. Buhwedami wetſchi ſata, fa ar to pulka warës weſt, ar to pulka pelnis, — taſ buhs nandas awots. Tagad plankas wairs neſutina juhæs mehſlds, tãs ſamehrze un alaſch ſaſlapina ar uhdeni un waſã ahtri pa uguns furu un pahris wihru ſtahw ſahnõs un wizo noſt uguni, lai tãs neaiſdegas. Juhâ tagad to laiſch ſahnifſi uf ſlidam. Kehdes un enkuri ir, — ſpilwu noleek uf treſchã juhæs „benka“, ſataifa labn talku, ſeemas un meitas pee greeſchanas, wihri pintſcho no paſatas. Neſas, eet labi, eet brangi, — jau gahjis kahdas pehdas deſmit uf preeſchu. Te jau wehl nefa, tagad eet uf leju, bet kad nahs tur pee pirmã „benka“, tad eet pret kalnu, tam buhs grehti pahri dabut. Enkuri nahſ atpaſat, naw tiſ garas kehdes, fa tos war iſmeſt tahtaſ, fur dſitaka juhra un tee ſahlês war wairaf eekertees. Nu, nu, greeſch, greeſch uf preeſchu! . . . Te par ſcho „benki“, taſ ir taſ grehtatais, kad tam pahri, tad wairs naw nekahda behda. Waj ſineet fungi, ſamehr wini aiſpintſchos tur, fur wajaſfigs, paees wehl broſchi diwi mehneſchi un fo juhs domajeet, fo tahdas taſtas nemakã deenu pee deenas? Pulſtenis buhs tuhdat tſchetri, nahſ palaunagã, are te galds jau gataws, gata, baltmaife, brandawihns, alus, talzeneeem jadod ehſt un dſert, zit tee grib. Lai pee darba tã, pee ehdeena wiſi tã naglas. No rihta paeht pirms brofaſtu un tad tſikai eet pee darba, zits eemetis wairaf leen preeðs gulet, bet wafarã pee wafarikam buhs atkal wiſi klah, wiſi talzeneeki „riktigi“.

Ja, — schim wihrant wehl pulka ismaksas, kamehr wina naudas awots
fahls pelnit.

„Paslatifimees kas te nu buhs. Aha, — ta ir brachtu Muzeneeku mahja,
Besmerus jauz, buhwplazis ir Walgale, Sarkan-Zirkel-Puntut zeema. Scho
lugi buhwe preefsch peezipadesinit gadeem un to taifa stipri leelaku, fims
pehdu garu. So wezi wihuri jau saka, ta us preefschu meschu nebuhs. Buhs
gan meschi, bet nebuhs tahdu foku, tahdu mumis wajaga. Tagad, mani kungi,
te peefraste eetaifita planku fauteschana. Te schini rene eebahsch plankas,
apafschâ tikai kurina sem katla ugunt un laisch futu rene. Juhra tagad laidis
otradi us buhwetam flidam, kreas redseet uszeltas labi pa-augstu, te toti jau
manas, ta nenoeet fahnus. Naw ta materiala tikdauds, no pakafas plehsch
nost un preefschâ taifa klagt, un tad fahl naht uhdeni, tad taifschana grubta,
uhdens zet fokus us augschu. Bet nu ir flitti, — ta nu dabus juhra?
Kehdes naw un enkura naw, augta mûita uslitta, no ahrsemem newar eewest,
— fainneeks isbrauzis Rigu, Deepaju, Wentzpili — newar dabut. Tas
paschas, kas te, tas teel tikai lihds treschajam benkim. Ko nu daris? Gmh!
Muhfu tehweem jau arween bijis labs padoms, farunajas nu wif kopâ, ta
scho swehru dabusim uhdeni? — Gm! Tur us treschâ „benka“ wajag usiaifit
leelas foka fastes, foka grobus, ta us septimi pehdi weenadi un otradi un pee-
pildit tas ar atmeneem. — Deels darbs tas nu gan ir, bet fo tur wat darit!
Lihds tureen kehdes fneeds, peestiprina nu us lastem spilwit, un seewas un
meitas lai nu greefch, wihuri palihds ar sfruhwem pakafgalâ, ziti tikai schiwe-
rejas ap flidam, eet — eet, lihds tai weetai aistiks brangi. Tas wifs eet ar
talku, — luhf galds jau klagt, nahfs drihs palaunadsi.

Bet tu pikis! Taisni zeta eegadijees atmens un leels „famanis“ ta no
7 pehdas zaurmehra. Tas jadabun nost no zeta un tur jau wihuri ap wimu
strahda. Kad tikai dabun wimu no weetas islustinat, ta wat aismemt kehdi
aif schnehtam, tad jau wimu ar wintschu gan isgreesis lauka. Ja, ja, — nu
tik nem, — steigfchus ween. Are, te luhf ziti taifa „werki“ preefsch drihwe-
fchanas, fugis jau eet uhdeni eefschâ, bet drihwetaji wehl deki naw pabeigufchi
drihwet. Schee nem ar rasu un neleelas ne sinot, „mehs afforda wihuri“,
kas mumis par datu! — Ah — te pakafgalâ, te ir isdarits „falschi“, stuhres
enge uffista taisni us paschu „nahti“. Te nu buhs uhdens arween, newar
nekâ pee-eet aisdrihwet, — flitti gan, naw labi aprehimats.

„Kas tad sche schis kungs, kas te nostahjees ar kundsem us pakalna un
rahda ar rofu us fugi?“ eejautajos. „Das laifam gan ir pats fuga
ihpaschneeks?“

„Ne, naw ihpaschneeks, tas pawifam tahds swefchs kungs no Lutuma
waj no Talseem. Tam te eekritis garam brauft, wini isnahfufchi no rateem
(Nigilii*). Strahdajam apgabalam.

in nah! apskatitees! Wensch rahda ar rofu un saka jawai zeenmahtei: „stat, fahnds darbus tee Latweeschji tagad strahda! Redst, lahdi laiki nu peenahfuschji!“

„Nu ko tad te buhwe, — aha, — tas grib dabut pirmo klafi! Kur tad tas nu ir, hm! — brahteem Puhlineem fugis. Do tagad zet Upesgrihwä, buhwoplazi sanz Dischlihdumu. Buhwet jau eesahfts 1895. gada un nahfamit gadu fugim jatop gatawan, tas janodob. Bet wehl ir to daru pulka, — pulka wehl to strahdat! Te, redset ta nu Latweeschji eentahzijuuschees plankas futinat, „eerikte“ us tahdu pat modi, ta preefsch 15 gadeem, bet dauds pilni-gafa, ar to war dauds wairat strahdat un labaki. Ah, — luhla atstahta renei wata, — tas naw labi, fiktums eet lauta. Strahdneeki wiß malatschi pultas, te smehtes strahda kaleji, tee steids sawu dselßdarbu; — tee atfal pee fuga isfutinatäs plankas peeleez un peenaglo, — luhßis naw nekur, eet brangi! Tee malatschi felti, — ahre, kur pakafgala stuhre jau arti top taitita, — ta wiß eet us reisu, fa wiß top gataws. Tis gan wini lihßi laikam gatawi, isprawißees. Un wiß zeeti un stipri taitits, — fugis 120 pehdas gatsch, rehkinot no khta un dabus pirmo klafi ar. Ah, — teem, kas tur 15 gabus atpakal taitniba, tee jau buhweja un teiza: „meschu us preefschu nebuhs!“ Redset kas te, — maßt fastikd no trim gabaleem. Trihs rinki us deka, ta tas nu isffatitees tahdam lepnam fugim? Un zif ilgi tas nu tures?! Nu, lahdu laiku jau tures, bet ilgi arti ne.“

„Te schim nabaga wihram ees plahni! Kad atnahßs tas ar to mehrkofu un filo jetliuu, — are, kur wensch stahn pee trepem — un to eeraudßis, — tad buhs blaushana! Samaitajis bakki, — pahzirtis ortadi. Nu ir no darba projam. Neba nu pirmo deemu scho darbu strahdajot, wezu wezais strahdneets, ta nu tu wezais selli ta wareji pahrskatitees!“

„Warbuht fa wehl wares illabot, saglahbt, wes domaju.“

„Ne, ne, samaitats, tas wairs negeld nekam. Wensch jau patß fin, kas ir, — preefschä aißwillts pareisi, bet neko wairs newar darit. Tikhßs filais to eeraudßis, tuhlin wensch buhs no darba projam.“

„Waj tas naw rehderis, kas tur patlaban ar meistaru farunajas?“

„Ne, tas ir tas kapteins; wensch meistaram saka: „es tur biju augßchä, tur juhs esat weetu weetam fahnds un zaur apaltschejo bakki laiduschji zauri leelas dselßs kneedes. Kadeht tas tur wajadßigas?“ — Us tam meistars winam atfata: „to juhs sineet no fugu buhweschanas, tas naw nefa, — us juhre strihpinas pawillt, to juhs sineet! Man jastrahda pehz plana, kas man no arkitektä Riga eedots, man wajag' sinat to stiprumu. Te pakafasgala, ja, tas ir zits kas, te wehl ta war eet, bet us preefschgala fugim wajag' kas winu fatur, jo Kursemä wairs naw tee toki, kas til dauds istura to stiprumu.“

„Juhs kungi gribejat redset fainneeku, te pat wensch ir, patlaban atbrauzis. Sainneeze ar meitam tas te dsihwo weennehr, are te fazeltas maikas preefsch laudim un winas teem wahra ehdeenu. Tur rau, kur wesmis stahn peeßrauts, te fainneeks atwedis elpi, miltus, gatu, kartupekus, putraimus,

firmus. Mahjas no scheenees labu gabalimu. Are tur winsch ar fainneezi patlaban farunajas, — là nu eet, — aplizis tai rofu apfabrt, tahds mihligs, naw ilgi redsejuschees Ghdeena laifs jau drihs buhs, rang te ir klaburi, ar fuxeem aizina pusdeenâ un fauz ahrâ pee darba. Kugi wini lihds noteiktam laifam gatapu dabûs, bet là juhrâ dabûs, tas wehl naw sinams. Enkuru un kehshu nepawifam naw, un naw ari wehl sinami."

"Te lungi, ta pee paschas juhraz us augstâ stahwâ mahlu krafta ir Strandes nuifcha, te apafschâ mezais Zukums Ormanis ar fameem dehleem swejo, — tas ir winu plazis. Tur luht wini wehl lomu, Zukums weenâ puse, seewa ar sehneem otrâ puse, pahleeku smagi wehl, wifâ fata, ka nu buhs. Nefas, plekstis kule, deefgan, paldeems Deewam, welti strahdats naw! Kad gaischs faules laifs tad isbrauz ar laiwinu un te scho weenschubura duramo us plekstim un te us to swehru. Scho fiwi fauz par juhraz bulli, til winam ir là ta leelâ galwa, bet tas ir duhschigs un dusmigs, wajag' titai parahdit dselsti, tas skreen pats flahit un kampj. To dabut rokâ weegli. Un tad atkal par deenu braufdams, tà nostatijeas, natti te laiwinas pakafasgalâ peestiprinatâ rinku lahiturâ sakur labu sweku malku, nem rokâ scho desmit schuburu duramo un isbrauz are — us scheem, — (starp atmeneem juhraz dibenâ redsami juschi) — un kad pakeras, nefas, — eet it brangi Bet kahdreif wezam Zukumam noteel leela nelaima. Isbrauzis ar sehneem tahaku juhrâ un ismetis lomu us plekstim. Siwin wajag' buht, — loti smagi ko wilkt, un ari là redseet — ir pilna kule. Bet ahrâ nedabun, tihlks jalaisch atpakat, zitadi tas pagalam. (Juhraz dibenâ redsama atmenu krauja, us furas tihlks patlaban aiskheeres). Leela flahde! Gan mezis pasihst tās weetas loti labi, bet naw wehl nowehrojis, ka te atmeni."

"Un waj sineet, lungi, ko schis ar to keseli te kesele? Pehz labas brihses juhra arween ko isfwesch malâ un tà ari tagad schis aishghjis juhrmalâ apstatitees. Mana, ka pa to wilni alafsch paspihd tà là sati dseltens, tur wajag buht sihtaram, bet nu labam gabalam. Ar plitâm rokam jau nu nedabûs rokâs, tadeht eefihmejis labi to weetu, schis aisskreen us mahjam pehz keseles un tad nu lihds kruhtim uhdeni, — wajag' dabut rokâ. Ta naw wis jofa leeta, jo ir jau wehls rudena laifs; uhdens loti aufsts, bet rokâ wajag' dabut! Te nu schis, kas te eet gar to kalna malu, ir kahds kurpneeka puifa, furam te janes garam sabbati. Schis nu eet lafidams majus sihtara grandinus un skatidamees ari us swejneeku, ko schis tur kesele. Tihlks schis puifu pamanijis, tas winam nifni usbrehz: „fur tu nahz, — kas tew te par staigafchamu?! Un tuh lit atpakat! Un ja ne, tad kahpschu ahrâ un doschu tew ar to paschu keseles lahtu, ka tew waj.“ — Puifa statas, statas, tam paleel bail, domâ leels wihrs un til dusmigs, ka nepeefauj ar: Garam grubti tift, jaeet ween atpakat; alafsch titai wehl atskatas atpakat us keseletaju. Te là schis nu newifus paskatas us semi, tà nahf wilnis un isfwesch tam pee lahjam sihtara gabalu, til leelu là diwas duhres. Puifa „zaps“, aishgrubich

to tuhliit kaschožela padusē un atskatījēes atpakaļ vaj nejaulais wihrs tīfai
naw ko manijis, tas steidsas mudīgi ween, kamehr teef garam kalnam, kur
swabadaks zeksch, tad „dawai hodu“ uš mahjam. Mahjā parahda fawu luhki
tehwam un nu abi brauz uš Alisputi, ašwedis. Schihdeem parahdit, ko tad
šchee par to šolis. Bet kas par brihnumu, tā Schihds beš prašīšchanas
noskaita par to septindešmit rublu, — nu ir naudas „teru terumis!“ Bet waj
tas tīf ween wehrts bija — ne, es, domaju tas bija wehrts daudš wairaf, —
to leelako datu Schihds patureja preekšč sewis. Nu, nefas, kurbneezinam
peetifa, lihds šchim tas bija tahds nabadsinšč, nespehja ahdas nopirkt, tagad
šapehrf ahdas fuitumu un dšihwo wareni, tā leelu leelais meistars. Weidsot
tas isnahf „plazi“, ari keseletajs dabun to finat, tas nu splauj ween: „af
bij' man to finat, — bij' man to finat!“ Ja, ko daris, — nebija winam
wehlets!“ —

Ar šcho paskaidrojumi par kurbneezihās muduseem nobeidsās. Rahds no
maneem beedreem, awiščneeks eejautajās: zif ilgi gan N. Ormana kungam
bijis darba pee wineem, eemehrojot, ka wihs tīf kamehriģi pagatawots. „Redseet,
šcho pehdejo fugi,“ bija atbilde, „un ja man dotu 20 strahdneekus, tad pa
to pašču laiku, ko esmu nostrahdajis pee šchi mudula, es ar wineem paga-
tawotu leelu fugi.“

Pateikufšchees laipnajam paskaidrotajam, mehš no wina atwadijamees.

Wakarā.

Snausch flajs seedona šapnē

Tif meerigs, tif dišcheni zehls,

Un swaigsnes winā raugas,

Rad nolaidēes wafars wehls!

Tas šalaz! Zif brihniščkas škanas!

Rā burwigums pašlehptos tās,

Un dšeedatu teifšmainas dšeesmas

Par zihnu deht dšihwibas.

Tur arajs gurdeno galwu

Bee buhdas uš rofam fleen,

Tas šaprot brihniščkas šalalkas

Un meerigs zifās leen. —

Un preedes, tā milšchi, zaur miglu

Pret bebestim isšteepjas.

Rā luhgščhana noskan to šalalzeens,

Par buhdinu ašlaisčas. —

A. Maigonis.

Sveščunā.

Juhs, padebesči, lidotaji, —
 Waj sinat manu tehwiju,
 tur auklets mihlas mahtes rokam
 Des ruhpen leels es isaugu?
 Juhs silas upes fweizinasat,
 Jums preti smaidis wahrpu lauks.
 Un arajs, fwiħdis wagas dšentot,
 Jums ilgi pakat raudsit trauks.
 Tur leša efars spihgotofees —
 Teiz esot sentšhu deewu ratis;
 No krašta buħdina mahs klušu —
 Sen eekoptš mihšch un laimigs faktš.
 Naw grejna mana tehnu jeme, —
 Bet pafatatees buħdina, —
 Žit daudš tur karstas mihlestibas
 Un laimes pašchā truhkumā.
 Warbuht juhs redšefat ar wimu,
 Luht to, to širdi aukleju!
 Pat jums ta teiks man labas deenas,
 Lai laimigs turpu noeju.

A. Maigonis.

Prashtā peħrles.

Ir koti grehti dšihwot ar zilweku, kas otru nesaprot, nepar waj negrib šaprast. Bet taišnibu un meeru ušturot tahšs tomehr peħz apstahktu waja dšibas šawureiš japazeesh un šawureiš japamahza.

Šaunellis, kas nepazetas no šehdektā, tur wezam šahjās jastahw ir audšis štarp šlikteem zilwekeem, un ir beš — godprahtibas.

Behrns, kas wezam dod pawehles, ir audšinatš no mulkigas mahtes.

Nekas naw tiš zeenijams, tiš godbijibas wehrts zilwekā, kā — godigs wezumš.

Šaunellis, kas neweetā nizina šringalwi, tas jau jaunibā šagatawo zehlonuš šakteem, kas ta wezumu apkrauj ar negodu.

Wispirnā un labakā gara darbiba, beħrnam ir — labprahtiga pašlaušiba.

Ratra dšihwes mahziba un šinaschana šo Anžits neišmahzas laikā un beš šaudejumeem, tas jaišmahzas Anšcham nelaitā un ar šaudejumeem. J. L.

Modos apgehrbi.



Wiedergabe des Originals in der Zeitschrift 'Die Kunst'.

Veeliffas pahrmainas pee tagadejeem modos apgehrbeem nerodsam, wehl arween tee paschi glubee weentahrschee fwahrki, wehl arween tas paschas

kuplās peedurknes, kahdas pehbejos gabus esam redsejuschi. Gan parahdas modes lapās daschreis kahdas jaunās fawadibas, bet wispahrigas eewehribas tās nefasneedi — tikai kahdas retas leelpilsehtu modes damas kahdreis parahdas tahdds jaunās modes apgehrbās, tad tee atkal nosuhd. Tā peemehram pehrn domaja, ka eeweeesees modē taltas ar wisai plateem plezeem, ka tee lai nofahrtoš pat waj lihds pus rokas stilbam, bet ūchee nofarajuschees plezi wis nepatika wispahribai, un ūchogad atkal redsam ari modes bildēs sihmetus tikai glihtos plezus, kuri fneedsas tikai lihds rokas lozitamai; tad ūchowasar domaja, ka nu jau kuplajām peedurknem beigās un eestahsees modē atkal ūchaurās peedurknes, kas zeeti rofu apūchmaudis un peedurknem tikai pee pleza neleela „pufe“, bet ari tās leekas atkal issuhdot, jo tikai retas modes lapas pasneedi pa kahdam tahdus paraugus, leelum leelo datu tillab Wihnes, Parises, tā ari Wahzu modes lapās eenem tahdi paraugi, kas tā jau nu ilgai parastis ir ar kuplām peedurknem, pee kahdam ari wispahri damas turās un kahdi ari rokam eespehjams pilnigi brihwi un ūwabadi kustetees, kurpretim ūchaurajās peedurknēs rokas nereti bija tā eesūchmaugtas, ka tās pat pee pakauscha newareja pazelt — tadeht waram buht meerā, ka pastahw mode, kas wismas newarē ūwabado kusteschanos. Ja modē kas glihtis un patihkams useets, tad tas gandrihs nemas neisbeidsas, bet arween atkal no jauna atfahrtojas — tā tas ir ar tā ūauktām „figaro“ jazinam, kahdu ari ūchoreis muhsu bilde rahda. ūchahdas jazinas jau ūen ūen bijuschas modē, un tomehr tās beeschi atfahrtojas un teel daudis walfatas; tās teel tagad pagatawotas gan no tahdas pat drehbes tā apgehrbās, bet wairaf gan zitadas krahsas, kahda nu kuru reis labaki peederas, tomehr wiswairaf gan tās mehds pagatawot melnas waj baltas drehbes, kas ari wispraktiskati, jo tahdi tās war pee katra apgehrba leetot; jaunamam ūmans isskatas toti glihti figaro jazinas no balta tuhta. Bilde rahda jazinu un ūcherpi ap widu, no weenadas baltas drehbes, ūcherpei gali isahrditi un bahrshtēs ūaseeti. ūchahdas ūcherpes gan mas teel leetotas, bet grazijosi taistitas tās glihti isskatas. Tā ka ari ūaules jumptinsch pee ūcha apgehrba balts sihmets, tad ūchis weenkahrschais uswalks toti ūmalks un lepnis isskatas. Talka pagatawota tā weenkahrscha bluhse, ap jostas weetu un augschā pee kalla ta eewillta, pee stahwās krahdinas ap kalla plata balta ūpize pee ūchuhra, tahdi ka gali isnahk preekschā apatiski eeschuhiti. Jazinai preekschā no baltas ūchnores taistitas isrotajuma deht zilpinas.

ūpawachneels un isdeweja: Ernsts Plates.

Atbildige rebaktori: Dr. phil. Arnolds Plates. Dr. philos. P. Sālits.

Издано по дозволеніи цензурой. — Рига, 26 августа 1896 г.

Drufats un dabujams pee grahmatu un bishu drufataja Ernsta Plates, Rigā, pee Pietera Hofstijas.